

JUSTITS MINISTERIET

Dato: 29. september 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2023-730-0574
Dok.: 2978386

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA

KOM(2023) 424 final

1. Resumé

Kommissionen har den 12. juli 2023 fremlagt forslag til direktiv om ændring af direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA. Direktivforslaget indeholder en række målrettede foranstaltninger til forbedring af ofres mulighed for at påberåbe sig deres rettigheder i henhold til direktiv 2012/29/EU (direktivet om ofres rettigheder). Nærhedsprincippet vurderes overholdt. Forslaget er omfattet af retsforbeholdet og har derfor hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser for Danmark. Fra dansk side er man umiddelbart generelt positivt indstillet over for forslaget.

2. Baggrund

Kommissionen har den 12. juli 2023 fremsat forslag til direktiv om ændring af direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for

kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA. Forslaget er oversendt til Rådet i dansk sprogversion den 3. august 2023. Forslaget har hjemmel i EUF-Traktatens artikel 82, stk. 2, litra c, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i EUF-Traktatens artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender), der er knyttet som bilag til EU-Traktaten og til EUF-Traktaten, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af direktivet, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, jf. også præambelbetragtning nr. 21 i Kommissionens forslag.

Direktivet om ofres rettigheder blev vedtaget den 25. oktober 2012 (som direktiv nr. 2012/29/EU), og det er ikke blevet ændret eller revideret siden da. Danmark er ikke bundet af direktivet på grund af retsforbeholdet.

Det gældende direktiv om ofres rettigheder har horisontal karakter, og dets overordnede formål er at fastsætte rammerne for myndighedernes behandling af ofre for kriminalitet. Direktivet skal endvidere sikre, at ofre (forurettede) får information, støtte, beskyttelse og kan deltage i straffesager. Direktivet indeholder i den forbindelse minimumsregler om information og støtte til ofre, herunder om ofres rettigheder i forbindelse med anmeldelse, om ofres ret til at få information om sagen og om ofrets ret til tolkning og oversættelse. Direktivet indeholder desuden regler om ofrets ret til at deltage i straffesager, herunder om ret til at blive hørt under straffesagen og fremlægge beviser, om rettigheder i forbindelse med afgørelser om ikke at rejse tiltale og om ret til erstatning. Endelig indeholder direktivet nærmere regler om beskyttelse af ofre og anerkendelse af ofre med særlige beskyttelsesbehov.

Som opfølgning på EU's strategi for ofres rettigheder (2020-2025) offentliggjorde Kommissionen den 28. juni 2022 en evaluering af offerdirektivet, som har til formål at afklare, i hvilket omfang

direktivet har nået sit mål med hensyn til implementering og praktisk anvendelse i medlemsstaterne. Evalueringen viser, at selvom direktivet i det store hele har givet de forventede fordele og påvirket ofres rettigheder positivt, er der fortsat specifikke problemer i forbindelse med ofres rettigheder i henhold til direktivet. Evalueringen adresserer også samspillet mellem offerdirektivet og anden relevant EU-lovgivning på området og fremkommer med forslag til mulige forbedringstiltag i forbindelse med en eventuel revision.

Det er på den baggrund, at Kommissionen har fremsat nærværende ændringsdirektivforslag.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag har følgende overordnede mål:

1. At sikre en betydelig forbedring af ofrenes adgang til information.
2. At skabe større overensstemmelse mellem beskyttelsesforanstaltningerne og ofrenes behov med henblik på at sikre sårbare ofres sikkerhed.
3. At sikre en forbedret adgang til specialiseret støtte for sårbare ofre.
4. At sikre en mere effektiv deltagelse i straffesager for ofre.
5. At skabe lettere adgang til erstatning fra gerningspersonen i alle sager, herunder nationale og grænseoverskridende sager.

Med ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 1, foreslås det at indsætte en ny artikel 3a, som indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at oprette gratis, let tilgængelige, brugervenlige og fortrolige hjælpelinjer for ofre, som bl.a. skal give ofrene relevant information og tilbyde følelsesmæssig støtte.

I ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 2, foreslås det at indsætte en ny artikel 5a, hvorefter medlemsstaterne bl.a. pålægges at sikre, at ofre kan anmelde strafbare handlinger til de kompetente myndigheder ved hjælp af let tilgængelig og brugervenlig informations- og kommunikationsteknologi.

Ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 3 og 4, indeholder bl.a. en nyaffattelse af direktivets artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 1, litra c og stk. 3, litra b. Efter forslaget til artikel 8, stk. 2, skal medlemsstaterne sikre, at ofre kontaktes af de relevante generelle eller specialiserede støttetjenester, hvis den individuelle vurdering viser, at der er behov for støtte, og ofret giver sit samtykke til at blive kontaktet af støttetjenester, eller hvis ofret anmoder om støtte. Med nyaffattelsen af artikel 9, stk. 1, litra c, foreslås det, at støttetjenesterne som minimum skal tilbyde følelsesmæssig og – så vidt muligt – psykologisk støtte, når de får kendskab til en persons status som offer. Med nyaffattelsen af artikel 9, stk. 3, litra b, foreslås det, at medmindre andet er fastsat af andre offentlige eller private tjenester, skal de specialiserede støttetjenester som minimum tilvejebringe og tilbyde målrettet og integreret støtte, herunder traumestøtte og -rådgivning, til ofre med særlige behov, såsom ofre for seksuel vold og ofre for kønsbaseret vold, ofre for menneskehandel, ofre for organiseret kriminalitet, ofre med handicap, ofre for udnyttelse, ofre for hadforbrydelser, ofre for terrorisme og ofre for de alvorligste internationale forbrydelser.

Ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 5, indeholder en ny artikel 9a. Efter den foreslåede bestemmelse skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der er børnevenlige målrettede og integrerede specialiserede tjenester til rådighed for børn med henblik på at kunne yde den alderssvarende støtte og beskyttelse, der er nødvendig for fuldt ud at imødekomme børneofres mange forskellige behov. Disse tjenester skal bl.a. tilbyde information, lægeundersøgelser, følelsesmæssig og psykologisk støtte samt videooptagelse af vidneudsagn.

Med ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 6, foreslås det at indsætte to nye artikler i artikel 10a og 10b, som vedrører henholdsvis ret til bistand ved retten og ret til prøvelse af afgørelser truffet under en retssag. Efter forslaget til artikel 10a skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre bistand i retslokaler med henblik på at informere ofrene og yde dem følelsesmæssig støtte. Med

forslaget til artikel 10b foreslås det at give ofre ret til at anfægte afgørelser truffet under retssagen, som vedrører visse af deres rettigheder i henhold til offerdirektivet, herunder retten til oversættelse under retsmødet.

I ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 7, foreslås det bl.a. at ændre artikel 16, stk. 2, så det bliver obligatorisk for medlemsstaterne at udbetale erstatning til ofret på vegne af gerningspersonen umiddelbart efter dommen for derefter at inddrive erstatningsbeløbet fra gerningsmanden.

Med ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 8, foreslås det bl.a. at indsætte et nyt stykke i artikel 17, stk. 4, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder kan anmode Eurojust om bistand og videregive oplysninger til Eurojust med henblik på at lette samarbejde med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater i grænseoverskridende sager.

I ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 9, tilføjes der et nyt stykke i artikel 21, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at personoplysninger om et offer, der gør det muligt for gerningspersonen at identificere ofrets bopæl eller på anden måde at kontakte ofret, hverken direkte eller indirekte videregives til gerningspersonen.

Ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 10, indeholder en række målrettede ændringer af vurderingen af ofrets individuelle behov (via punktvisse ændringer af artikel 22). Dette sker bl.a. ved at tilføje følgende elementer:

- Foretagelse af vurderingen ved den første kontakt med de kompetente myndigheder.
- Inddragelse af støttetjenester, retshåndhævelsesmyndigheder og retsvæsnet.
- Evaluering af de risici, som gerningspersonen udgør (f.eks. alkoholmisbrug eller besiddelse af våben).
- En vurdering af individuelle støttebehov.

Med ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 11, foreslås det at ændre artikel 23, stk. 2, litra d, således at alle afhøringer af ofre for seksuel vold, kønsbaseret vold, herunder ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet, fremover skal foretages af en person af samme køn som ofret, hvis ofret ønsker det, forudsat at det ikke griber ind i straffesagens gang, medmindre afhøringen foretages af en anklager eller en dommer.

I ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 12, foreslås det at indsætte et nyt stykke i artikel 23, stk. 4, der bl.a. giver ofre med særlige beskyttelsesbehov ret til visse former for fysisk beskyttelse, herunder permanent eller midlertidig tilstedeværelse af retshåndhævende myndigheder.

Med ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 13, foreslås det at indsætte et nyt stykke i artikel 24, stk. 3, som forpligter medlemsstaterne til at tage hensyn til barnets tarv og sikre, at enhver handling, der kræver samtykke, ikke er betinget af samtykke af forældremyndighedsindehaveren, hvis lovovertrædelsen vedrører den indehaveren af forældremyndigheden.

Med ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 14, foreslås det at indsætte fire nye artikler (26a-d). Det følger af forslaget til artikel 26a, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for, at de kompetente myndigheder og andre personer, der kommer i kontakt med ofre, udarbejder og gennemfører særlige protokoller om tilrettelæggelsen af tjenester og foranstaltninger i henhold til dette direktiv. Med forslaget til artikel 26b forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at ofre for kriminalitet kan udøve visse af deres rettigheder i henhold til direktivet om ofres rettigheder ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler. Efter forslaget til artikel 26c skal medlemsstaterne sikre, at ofre med handicap på lige fod med andre har adgang til at anvende elektroniske kommunikationsmidler. Det følger endelig af forslaget til artikel 26d, at medlemsstaterne skal sikre, at ofre har adgang til effektive retsmidler i henhold til national ret i tilfælde af, at deres rettigheder i henhold til dette direktiv krænkes.

I ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 15, foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i artikel 27a, hvorefter medlemsstaterne, når de vedtager foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv, skal sikre, at det gøres uden at berøre forpligtelserne i henhold til direktivforslaget om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Efter ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 16, skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at oprette et system til indsamling, udarbejdelse og formidling af statistikker om ofre for kriminalitet.

Endelig foreslås det i ændringsdirektivforslagets artikel 1, nr. 17, at Kommissionen fire år efter vedtagelsen af direktivet forelægger en rapport om anvendelsen af direktivet for Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (EUF-Traktatens artikel 294) medlovgiver. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EU-Traktatens artikel 5, stk. 3. Kommissionen har i den forbindelse bl.a. henvist til, at det anerkendes i EUF-Traktaten, at fastsættelse af minimumsstandarder for mistænkte og tiltaltes rettigheder og for ofres rettigheder er afgørende for at lette den gensidige anerkendelse.

Kommissionen har endvidere henvist til, at traktaten kræver, at EU handler på disse områder på forhånd for at styrke denne tillid.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering. Nærhedsprincippet anses således for at være overholdt.

6. Gældende dansk ret

Ofre for kriminalitet kan telefonisk søge generel vejledning og støtte hos bl.a. politiet, anklagemyndigheden, Erstatningsnævnet, Det Kriminalpræventive Råd, Offerrådgivningen og Ulykkeslinjen. Derudover findes der en række organisationer, som tilbyder særlig hjælp til bestemte former for ofre.

Det er i dag muligt at anmelde forbrydelser telefonisk, skriftligt (også via e-mail) eller evt. ved at møde personligt op på politistationen. Derudover kan mange kriminalitetsformer anmeldes digitalt på politiets hjemmeside.

Efter retsplejelovens § 741 e, stk. 1, vejleder politiet og anklagemyndigheden i fornødent omfang den forurettede eller, hvis den forurettede er afdød, den forurettedes nære pårørende om vedkommendes retsstilling og om sagens forventede forløb. Politiet og anklagemyndigheden informerer endvidere vedkommende om sagens gang. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at justitsministeren eller den, som justitsministeren bemyndiger dertil, fastsætter nærmere regler om vejlednings- og informationspligten efter stk. 1.

I medfør af retsplejelovens § 741 e, stk. 2, og efter bemyndigelse fra justitsministeren har Rigsadvokaten udstedt bekendtgørelse nr. 1108 af 21. september 2007 om politiets og anklagemyndighedens pligt til at vejlede og orientere forurettede i straffesager og til at udpege en kontaktperson for forurettede.

Som et supplement til den rådgivende og støttende funktion, som politiet varetager i forhold til ofre, er der etableret offerrådgivninger i alle landets politikredse. Offerrådgivningerne fungerer i samspil med politiet, og politiet informerer om rådgivningens eksistens og hjælper med at skabe kontakt mellem offer og offerrådgivning. Offerrådgivningen har bl.a. til formål at give personlig støtte til ofre for forbrydelser, ligesom de vejleder ofrene om muligheden for at søge om erstatning, få psykologhjælp, advokatbistand, retshjælp mv. Rådgivningen kan endvidere udpege en støtteperson, der eksempelvis kan gå med offeret i retten, hvis der er behov herfor. Rådgivningen

giver også støtte til personer, der kommer i kontakt med en forbrydelse via deres nærmeste.

For så vidt angår specialiserede støttetjenester kan det oplyses, at det følger af servicelovens § 109, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og kvinderne og deres eventuelle børn skal under opholdet modtage omsorg og støtte. Optagelse i boformen kan ske anonymt ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder, jf. servicelovens § 109, stk. 2.

Derudover er kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 109, stk. 7, 1. pkt., forpligtet til at tilbyde indledende og koordinerende støtte og vejledning til kvinder på boformer efter § 109, stk. 1. Dertil er kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 109, stk. 8, forpligtet til at tilbyde psykologbehandling til alle børn, som ledsager moderen under dennes ophold på et kvindekrisecenter. Endelig er kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 109, stk. 9, forpligtet til at tilbyde 10 timers psykologbehandling til kvinder, der får ophold i boformer efter § 109, stk. 1.

Det følger endvidere af servicelovens § 10, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og at hjælpe borgeren over øjeblikkelige vanskeligheder. Det følger af § 12 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personer over 18 år, der henvender sig på grund af æresrelaterede konflikter, får mulighed for at få gratis rådgivning i henhold til § 10.

Endvidere er kommunerne ifølge serviceloven forpligtet til at sikre, at børn og unge får den nødvendige hjælp og støtte, uanset årsagen til behovet for særlig støtte. Kommunerne er således også ansvarlige for at sikre, at barnet eller den unge tilbydes den nødvendige støtte efter et overgreb, og kommunens vurdering af støttebehovet skal bero på en konkret vurdering. Kommunens støtte kan være i form af behandling

af barnets eller den unges problemer, herunder f.eks. psykologhjælp, rådgivning samt praktisk og pædagogisk støtte, jf. servicelovens § 52, stk. 3.

Det følger af retsplejelovens § 741 a, stk. 1, at retten i sager om bl.a. personfarlig kriminalitet og seksualforbrydelser beskikker en advokat for den, der er forurettet ved en lovovertrædelse, når den pågældende fremsætter begæring om det. Beskikkelsen skal dog ske i visse sager om seksualforbrydelser, medmindre den pågældende efter at være vejledt om retten til beskikkelse af advokat frabeder sig det, jf. § 741 a, stk. 2.

Retsplejeloven indeholder ikke regler om bistandsadvokaternes opgave. I forarbejderne til retsplejelovens kapitel 66 a, jf. Folketingstidende 1979-80, 2. samling, tillæg A, sp. 470, fremgår det dog, at bistandsadvokatens opgave vil være af både juridisk og almen karakter. Udover at støtte forurettede under politiets efterforskning og sagens behandling i retten skal advokaten vejlede og rådgive forurettede om sagens forløb samt bistå forurettede ved opgørelsen af et eventuelt erstatningskrav. Advokaten vil endvidere kunne rådgive forurettede om særlige hjælpemuligheder samt vedkommendes muligheder og rettigheder.

Det følger af retsplejelovens § 182, at vidner ikke må overvære forklaringer af andre vidner, skønsmand eller parter, medmindre andet bestemmes af retten. Den forurettede kan således som udgangspunkt overvære retsmødet fra det tidspunkt, hvor forurettede har afgivet vidneforklaring. Er forurettede ikke indkaldt som vidne, kan forurettede som udgangspunkt overvære hele retsmødet.

Den forurettede har ikke mulighed for selv at føre bevis i retten for så vidt angår skyldsspørgsmålet. Det skyldes, at den forurettede i dansk ret ikke anses som part i straffesagen. Hvis den forurettede (eller den forurettedes nærmeste) har bevismateriale, som ønskes fremlagt, må den forurettede rette henvendelse til anklagemyndigheden og anmode om, at bevismaterialet medtages i bevisførelsen. Det er dog altid

anklagemyndigheden, der vurderer, hvorvidt den forurettedes bevismateriale skal anvendes.

For så vidt angår erstatningsspørgsmålet har den forurettede derimod ret til selv at føre bevis i retten, herunder ved at fremlægge dokumenter af betydning for erstatningsfastsættelsen. Denne bevisførelse og afgørelse af erstatningsspørgsmålet kan ske i forbindelse med straffesagen, jf. retsplejelovens kapitel 89, eller kan ske særskilt.

Efter dansk ret har ofre ret til at kræve erstatning fra gerningspersonen for skade, som skyldes en strafbar handling. Kravet kan i visse tilfælde behandles som et såkaldt adhæsionskrav under straffesagen (retsplejelovens kapitel 89) og kan under alle omstændigheder om nødvendigt behandles under en civil sag.

Endvidere yder staten i medfør af offererstatningsloven erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af straffeloven, hvis overtrædelsen er begået i den danske stat. Det er uden betydning, om skadevolderen eller skadelidte er dansk statsborger, og om de har bopæl i Danmark. Efter offererstatningslovens § 7 yder staten dog ikke erstatning i det omfang, skaden godtgøres af skadevolderen eller dækkes af forsikringsydelse mv.

Retten kan bestemme, at et vidne skal afgive forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis det findes hensigtsmæssigt og forsvarligt, herunder hvis særlige hensyn til vidnet taler derfor, jf. retsplejelovens § 174, stk. 2.

Det følger endvidere af retsplejelovens § 192, stk. 6, at retten kan tillade, at et vidne, der befinder sig i udlandet, afgiver forklaring ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis forklaringen skønnes at kunne afgives under lige så betryggende former som en forklaring, der afgives efter reglerne i stk. 2. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår bl.a., at et vidne kan indkaldes til at møde for en fysisk eller juridisk person, der har autorisation til at stille kommunikationsmidler til rådighed.

Det følger af retsplejelovens § 837, stk. 2, at vidner på rettens bevisfortegnelse skal angives med navne og adresser. Efter retsplejelovens § 838, stk. 1, skal den kopi af bevisfortegnelsen, der sendes til forsvareren, derimod ikke angive vidners adresser.

Det følger endvidere af retsplejelovens § 838, stk. 2, at anklagemyndigheden kan give forsvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger om bopæl og/eller navn på et vidne til tiltalte, hvis anklagemyndigheden under straffesagen agter at anmode retten om at bestemme, at disse oplysninger ikke videregives til tiltalte efter reglerne om anonym vidneførsel, jf. retsplejelovens § 856, stk. 2.

Efter retsplejelovens § 856, stk. 2, nr. 1, kan retten bestemme, at et vidnes bopæl ikke må oplyses for tiltalte (delvis anonymitet), hvis afgørende hensyn til vidnets sikkerhed taler for det, og oplysningen må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar.

Ifølge retsplejelovens § 856, stk. 2, nr. 2, kan retten bestemme, at tiltalte hverken må få oplyst vidnets navn, stilling eller bopæl (fuldstændig anonymitet), hvis afgørende hensyn til vidnets sikkerhed gør det påkrævet, og oplysningerne må antages at være af betydning for tiltaltes forsvar.

Det fremgår af cirkulæreskrivelse vedrørende politiets relationer til ofre for forbrydelser og ulykker og deres pårørende, at politiet skal være særlig opmærksomt på ofrets forhold til sit sociale netværk og det behov for omsorg, såvel fysisk som psykisk, der er nødvendigt, for at ofret kan bearbejde og gennemleve en traumatisk oplevelse. Det fremgår endvidere, at det ved tilrettelæggelsen af afhøringen er væsentligt at sikre sig, at afhøringen kan foregå under former og forhold, der tager tilbørligt hensyn til den person, der har været udsat for forbrydelsen.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Danmark deltager ikke i en kommende vedtagelse af direktivforslaget, da forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Direktivet vil derfor ikke gælde i eller være bindende for Danmark og har således ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Hvis man fra dansk side frivilligt vælger at indføre regler svarende til direktivforslaget, vil det medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ingen virkninger på EU-budgettet.

Danmark deltager ikke i en kommende vedtagelse af direktivforslaget, da forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Direktivet har derfor ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Hvis Danmark frivilligt vælger at indføre regler svarende til direktivforslaget, vurderes det, at det vil medføre merudgifter for det offentlige. Disse vil skulle kvalificeres yderligere i forbindelse med en eventuel stillingtagen til, om sådanne regler skal indføres. Det bemærkes, at det fremgår af budgetvejledningen, at udgifter som følge af EU-retsakter, der medfører statslige merudgifter, skal afholdes inden for eksisterende bevillinger.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Danmark deltager ikke i en kommende vedtagelse af direktivforslaget, da forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Direktivet har derfor ikke samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Det vurderes umiddelbart, at forslaget ikke vil have negative samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Danmark deltager ikke i en kommende vedtagelse af direktivforslaget, da forslaget er omfattet af retsforbeholdet. Direktivet har derfor ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Hvis man fra dansk side frivilligt vælger at indføre regler svarende til direktivforslaget, vurderes det umiddelbart, at forslaget ikke medfører konsekvenser for erhvervslivet i Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Vælger Danmark frivillig at efterleve direktivet, skønnes det at have en positiv virkning på beskyttelsesniveauet i Danmark.

Bl.a. vil der i dansk ret skulle indføres en bestemmelse, hvorefter det pålægges politiet at foretage en individuel vurdering af forurettede, jf. artikel 22, stk. 1, og at vurderingen skal indeholde de momenter, der fremgår af artikel 22, stk. 2-6, herunder muligheden for at tilpasse vurderingen til forbrydelsens grovhed og den grad af skade, som ofret har lidt, jf. stk. 5.

8. Høring

Forslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Politimæssigt og Retligt Samarbejde i perioden fra den 26. september 2023 til den 28. september 2023.

9. Generelle forventninger og andre landes holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til sagen.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen deler ønsket om gode vilkår for ofre for kriminalitet og er derfor umiddelbart generelt positivt indstillet over for forslaget, uanset at Danmark ikke vil være bundet af direktivforslaget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.